

3. Закон України “Про цінні папери та фондовий ринок” від 23.02.2006 р. № 3480-15 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3480-15>.

4. Рубанов П.М. Види та роль фінансових посередників на сучасному етапі розвитку фінансової системи / П.М. Рубанов // Вісник Запорізького національного університету. – 2012. – № 3 (15). – С. 204-208.

Мединський В. Т., ст. гр. ФСТМ-11
Фаріон Я. М., к.е.н., доцент

РОЗВИТОК РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Ринок фінансових послуг відіграє важливу роль у структурі фінансового ринку. На цьому ринку відбувається обмін грошима, надання кредиту і мобілізація капіталу. Вирішальне значення при цьому мають фінансові інструменти і фінансові послуги. Завдяки ним грошові потоки спрямовуються від власників до позичальників.

Об’єктивною підставою для функціонування фінансового ринку є неспівпадіння потреб в фінансових ресурсах з наявністю джерел задоволення цих потреб. Ринок фінансових послуг є одним із механізмів, що забезпечує конкурентоспроможність економіки країни, оскільки розподіл фінансових ресурсів на цьому ринку повинен відбуватися на конкурентній основі, що дає можливість спрямовувати інвестиційні потоки у найбільш привабливі сегменти економіки і цим самим сприяти економічному зростанню.

Теоретичні та практичні аспекти розвитку ринку фінансових послуг досліджуються багатьма науковцями і практиками. До вітчизняних науковців, які займаються дослідженням проблеми розвитку ринку фінансових послуг, можна віднести: Б.І. Адамова, Л.М. Волощенко, Ж.П. Лисенко, І.О. Лютого, А.Ф. Мельник, М.Г. Чумаченка та інших.

За економічною сутністю ринок фінансових послуг – це економічні відносини, що виникають між фінансовими посередниками та іншими економічними агентами з приводу розподілу фінансових ресурсів, купівлі чи продажу тимчасово вільних коштів та цінних паперів [1, с. 13].

На сьогоднішній день перед вітчизняною фінансовою системою постали нові проблеми. Економічні та політичні кризи, а також ескалація конфлікту на сході країни негативно вплинули на розвиток економіки, тим самим знизили довіру та розбалансували фінансові ринки. Як наслідок, знецінилася національна грошова одиниця, зросли споживчі ціни, прискорилося інфляція [2, с. 5].

В сучасних умовах для економіки країни характерний високий рівень доларизації, готівкових розрахунків та процентних ставок. Разом з тим

проблема українського ринку фінансових послуг полягає у відсутності в нього фінансових ресурсів для того, щоб забезпечити інвестиційний попит з боку реального сектора економіки. Відповідно, вирішення цієї проблеми передбачає створення умов, які б дали змогу додатково залучити внутрішні фінансові ресурси, зокрема, заощадження фізичних осіб та “тіньовий капітал” до інвестиційної діяльності, а також створити привабливі умови для іноземних інвесторів [3, с. 63].

Для забезпечення активного зростання в середньостроковому періоді країні необхідно рішучо просуватися шляхом зміцнення макроекономічної та фінансової стабільності, а також запровадження широкомасштабних та амбіційних структурних реформ, які б забезпечили поліпшення бізнес-клімату, залучення більшого притоку інвестицій та підвищили конкурентоспроможність України. Здійснення ефективної монетарної та фінансової політики допоможе “заякорити” інфляційні очікування, а впровадження глибоких і комплексних фінансових та економічних реформ – вирішити вкорінені проблеми, що занадто довго обтяжують перспективи розвитку країни.

Разом з тим, враховуючи зазначені вище об’єктивні тенденції сучасного фінансового ринку, необхідно формувати адекватну середньострокову та довгострокову фінансову політику на макрорівні. Державна фінансова політика повинна бути спрямована на вдосконалення ринкового ціноутворення на найбільш важливі для української економіки базові товари, забезпечення ефективності ринкової інфраструктури [4, с. 139].

Також важливу увагу необхідно приділити сегменту похідних фінансових інструментів фінансового ринку, підвищенню ефективності облікової системи, протидії спекулятивній практиці біржової торгівлі. Ефективне регулювання ринку похідних фінансових інструментів вимагає формування відповідних сучасних нормативно-правових аспектів, принципів, стандартів і технологій регулювання учасників ринку фінансових послуг. Слід формувати державну фінансову політику з конкретною метою підвищення емісійної активності корпоративного сектора економіки, насамперед ринку акцій, що створить передумови капіталізації вітчизняного виробничого сектора.

Література

1. Ринок фінансових послуг: навч. посіб. / Д.І. Дема, І.В. Абрамова, І.А. Шубенко [та ін.]; за ред. Д.І. Деми. – Житомир: Рута, 2010. – 382 с.
2. Комплексна програма розвитку фінансового ринку України на 2015-2020 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reforms.in.ua/Content/download/Reforms/Financial%20sector/Complex%20program%20finance.pdf>.
3. Лютий І.О. Вплив держави на ринок фінансового капіталу України / І.О. Лютий, Н.В. Дрозд // Фінанси України. – 2010. – № 8. – С. 63-72.
4. Урусова З.П. Проблеми та перспективи розвитку ринку фінансових послуг в Україні / З.П. Урусова, В.В. Ярмош, А.А. Урусов // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2014. – № 2. – С. 137-139.